

Reduir a la meitat el sensellarisme: el pla pilot que porta a debat el síndic

El projecte preveu un cens compartit de persones sense llar i un acompanyament personalitzat

GERARD PRUNA
BARCELONA

El mes de març passat les entitats del tercer sector social van tornar a fer un crit d'alerta per exigir a les administracions solucions per a les persones sense llar. Aquell dia van denunciar que ja hi havia fins a una quinzena de taules i grups de treball, però que calia passar de les paraules a l'acció. Des d'aleshores, s'han mogut algunes fitxes. Una és la proposta que impulsa el Síndic de Greuges de Barcelona i que, segons confirmen diverses fonts a l'ARA, fa unes setmanes que s'ha començat a compartir amb institucions, grups municipals i entitats.

En aquestes trobades, el síndic, David Bondia, ha detallat la seva proposta per fer front al sensellarisme. Les fonts detallen que es tracta d'un projecte de pla pilot anomenat Pla Zero Carrer que, d'entrada, s'hauria d'aplicar en dos barris –un de Barcelona i un d'una altra ciutat, que tot apunta que podria ser l'Hospitalet de Llobregat– i que es fixa l'ambiciós objectiu reduir a la meitat la gent que dorm al carrer en poc més d'un any. Per aconseguir-ho, reclama que administració, entitats i sector privat vagin a l'una, compartint informació i objectius perquè la majoria de les persones que avui no tenen sostre puguin tirar endavant un projecte propi.

Segons s'ha explicat en aquestes trobades, una de les claus és l'existència d'un cens únic on tothom comparteix la informació i tot el personal actua com si fos un únic servei. Això hauria de crear una borsa conjunta de treballadors de les entitats –actuant com un *front office* únic– perquè cada persona sense llar censada tingui en 48 hores un gestor personal assignat que l'acompanyi en el procés i la interlocució amb l'administració per als ajuts i les possibles sortides.

La segona pota del programa és el rol de l'administració, que ha de garantir drets com el padró i les prestacions que han d'ajudar les diverses persones a sortir del carrer. El pla del síndic compta que el sector privat i civil posin el seu gra de sorra proporcionant habitatge i oportunitats laborals a aquestes persones.

Segons el full de ruta d'aquest pla pilot, l'acompanyament coordinat de les entitats i les institucions, juntament amb l'objectiu de fer aflorar i compartir una llista d'habitatge protegit disponible a tot el país –sigui de privats, d'entitats o de diferents institucions–, ha de permetre accelerar la sortida de la gent del carrer. Un exemple de cas d'èxit que es planteja en aquestes trobades és el de tres persones sense llar amb dret a cobrar algun ajut que, amb l'assessorament adequat, puguin utilitzar

Persones dormint al carrer a Barcelona en una imatge d'arxiu.

per pagar un lloguer social –a Barcelona o no– on començar un nou projecte de vida fora del carrer.

Fins ara, en aquestes trobades amb el síndic hi han participat entitats com Càritas, Assis, Fundació La Caixa, la Creu Roja, la Fundació Roura, l'Hospital Sagrat Cor o el Sant Joan de Déu. També hi havia l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona (ICAB) –que podria ajudar amb tot l'assessorament burocràtic a l'hora de demanar ajudes–, o Hàbitat3 i Pimec. “És clau implicar tres sectors –el municipal, el de les entitats i el privat– i fer que no treballin de manera paral·lela, sinó conjuntament, amb l'objectiu comú d'erradicar el sensellarisme a casa nostra”, explica Bondia a preguntes de l'ARA.

Per a les entitats que acompanyen persones sense llar, la proposta del síndic és una iniciativa ambiciosa que pot representar una oportunitat per abordar el sensellarisme, però adverteixen que el seu èxit dependrà de si es disposa de prou recursos, una coordinació sòlida entre administracions i entitats i un lideratge clar per posar-lo en marxa. També subratllen la necessitat de comptar amb les organitzacions del tercer sector per aprofitar el coneixement i la vinculació que tenen amb el col·lectiu. En declaracions a l'ARA, assenyalen que falta concreció tècnica, i per això necessiten tenir més detalls per valorar el projecte.

Entitats Creuen que és un projecte ambiciós, però volen més detalls

A parer de les entitats, les dues accions més urgents són incrementar de manera destacada dels diners que es destinen a combatre el sensellarisme i aprovar d'una vegada per totes una llei que doni garanties a les persones que viuen en aquesta situació, que concreti les obligacions de totes les administracions i que asseguri els recursos necessaris per atendre-les. Una llei que, tanmateix, continua encallada al Parlament.

Els recels del govern de Collboni

Pel que fa a l'Ajuntament de Barcelona, abans de Setmana Santa, Bondia va presentar la seva proposta als grups municipals i personalment a l'alcalde, Jaume Collboni. En declaracions a l'ARA, la comissionada d'Acció Social del consistori, Sonia Fuertes, afirma que “com a proposta en un tema tan crític s'ha de poder analitzar i, si cal, implementar”, però, com les entitats, també reivindica la importància de comptar amb l'expertesa tècnica dels serveis socials de l'Ajuntament. “Hi ha coses que són responsabilitat de l'administració. I és l'administració, també, qui ha de prendre determinades decisions”, remarca.

Tot i que encara ha d'analitzar el projecte al detall, Fuertes destaca, d'entrada, alguns dubtes. Demana afinar el model de governança perquè un projecte com aquest –que vol implicar municipis més enllà de Barcelona– no es pot fer sense tenir en

compte la Generalitat. També qüestiona la proposta que –més enllà de casos de prioritat absoluta com dones víctimes de violència, gent gran o persones amb problemes greus de salut– es prioritzi actuar primer amb els que fa més temps que estan al carrer. Segons Fuertes, l'experiència demostra que la intervenció ràpida sobre algú que fa poc que està al carrer té més garanties d'èxit.

Fuertes subratlla que algunes de les coses que planteja el pla pilot del síndic ja fa temps que es fan des dels serveis socials de l'Ajuntament, i remarca que “on ara cal ser innovador” és en la via per aconseguir que moltes persones que ara estan en el circuit d'emergència –dormint en algun dels albergos que paga l'Ajuntament– puguin accedir a un habitatge. “Tenim un munt de persones preparades per sortir del carrer, amb ingressos, amb feina, amb estalvis fins a 7.000 euros, que no troben ningú que els llogui un pis”, diu, i apunta al “racisme immobiliari” com una de les xacres principals pel que fa a aquest tema.

Resoldre aquest “tap”, explica, és el que ha de permetre una “rotació” en els allotjaments d'emergència que ara no es produeix. És a dir, que les persones que estan en hostals puguin accedir a un habitatge que els permeti tirar endavant i, al mateix temps, alliberar places perquè altres persones en situació de sensellarisme puguin entrar a la roda i, sobretot, sortir-ne.